

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนการตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบคอบทั้งข้อมูลในเอกสารฉบับนี้และปัจจัยความเสี่ยงอื่นเพิ่มเติม โดยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้ อ้างอิงจากข้อมูลปัจจุบันและการคาดการณ์อนาคตเท่าที่สามารถระบุได้ ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการ อาจมีผลกระทบต่อมูลค่าหุ้นของบริษัทและในอนาคตอาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ รายได้ และผลการดำเนินงานของบริษัทได้ นอกจากนี้ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ที่ปรากฏในแบบแสดงรายการข้อมูลฉบับนี้เช่นการใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดการณ์ว่า” “ประมาณ” “คาดหมาย” “มีแผนจะ” หรือ “ตั้งใจ” เป็นต้น หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการ ธุรกิจ การขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐ และอื่นๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ทั้งนี้ผลที่เกิดขึ้นจริง อาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้

1. ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่และลูกค้าอุตสาหกรรมยานยนต์

ปัจจุบันบริษัทจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล โดยในปี 2551 – 2553 บริษัทมีกำไรพึ่งพารายได้จากลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์สูงถึงประมาณร้อยละ 60 ของรายได้จากการขาย นอกจากนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวบริษัทมีรายได้จากการขายให้ลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 83 – 84 ของรายได้จากการขายทั้งหมด ซึ่งหากบริษัทสูญเสียรายได้จากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ รวมถึงหากเกิดการถดถอยในอุตสาหกรรมยานยนต์ก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายที่จะกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไม่ให้พึ่งพารายได้จากลูกค้ารายใดรายหนึ่งหรือลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากเกินไป รวมถึงกระจายแหล่งที่มาของรายได้ไปยังอุตสาหกรรมอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมยานยนต์ แต่เนื่องจากลูกค้ารายใหญ่ 10 รายแรกส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีรายได้จากการขายตั้งแต่ระดับพันล้านบาทต่อปีขึ้นไปจนถึงระดับหมื่นล้านบาทต่อปี ซึ่งมูลค่าขึ้นส่วนที่ลูกค้าดังกล่าวสั่งซื้อจากบริษัทนับเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมดของลูกค้าดังกล่าว แต่นับเป็นสัดส่วนมูลค่าการสั่งซื้อที่สูงสำหรับบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทยังมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์หนึ่งไปยังอีกผลิตภัณฑ์หนึ่ง รวมถึงความสามารถในการหาตลาดใหม่และปรับเปลี่ยนการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมหนึ่งไปยังอีกอุตสาหกรรมหนึ่งได้เป็นอย่างดี จึงทำให้บริษัทสามารถปรับตัวได้ดีในกรณีที่ภาวะอุตสาหกรรมหนึ่งเกิดภาวะถดถอย ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมาเมื่อภาวะอุตสาหกรรมยานยนต์ชะลอตัวลงในปี 2540 บริษัทก็หันไปมุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานแทน ทั้งนี้ เพื่อกระจายความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าสำหรับกลุ่มธุรกิจเดียว ในปี 2543 บริษัทจึงเริ่มผลิต

ผลิตภัณฑ์ให้แก่อุตสาหกรรมคอมเพรสเซอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และเมื่ออุตสาหกรรมยานยนต์เริ่มฟื้นตัวในปี 2547 บริษัทก็กลับมามุ่งเน้นการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์อีกครั้งหนึ่ง ต่อมาในปี 2548 เมื่อภาวะอุตสาหกรรมอุปกรณ์สำนักงานมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงจนทำให้กำไรต่อหน่วยลดลงอย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงปรับเปลี่ยนการผลิตบางส่วนไปสู่การผลิตให้แก่อุตสาหกรรมคอมเพรสเซอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวของบริษัทได้อย่างรวดเร็วตามภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้บริษัทสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 ความเสี่ยงด้านราคาและการจัดหาวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัท ได้แก่ เหล็ก อลูมิเนียม และสแตนเลส ซึ่งวัตถุดิบดังกล่าวมีลักษณะเป็น Commodity Goods โดยราคาของวัตถุดิบดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นโดยอุปสงค์และอุปทานของวัตถุดิบนั้นๆ ในตลาดโลกในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท

ดังนั้นหากราคาของวัตถุดิบดังกล่าวปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเดียวกับบริษัทได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้กำไรของบริษัทลดลงตามไปด้วยเพราะต้องช่วยแบ่งเบาภาระร่วมกับลูกค้า

แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบหลักดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัทก็ตาม แต่บริษัทจัดให้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบในตลาดโลกอย่างใกล้ชิดโดยการจัดให้มีทีมงานเฉพาะคอยติดตามราคาวัตถุดิบ การวิเคราะห์แนวโน้มของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลารวมถึงการประเมินความต้องการใช้วัตถุดิบของบริษัทในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้บริษัทสามารถบริหารจัดการจัดซื้อวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ในกรณีที่ราคาวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้นมากอย่างมีนัยสำคัญ บริษัทก็จะเจรจากับลูกค้าเพื่อขอปรับราคาจำหน่ายชิ้นส่วนของบริษัท โดยปกติจะมีการรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นร่วมกัน โดยลูกค้าจะรับภาระเป็นส่วนใหญ่

1.3 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 20 ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่บริษัทผลิตเป็นชิ้นส่วนที่ต้องการความแม่นยำสูง ประกอบกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต้องมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานที่ลูกค้ากำหนด ซึ่งบางกรณีวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติตามที่ลูกค้ากำหนดไม่มีจำหน่ายภายในประเทศ หรือในบางกรณีลูกค้าเป็นผู้กำหนดรายชื่อผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบให้บริษัทเป็นผู้เลือก ซึ่งผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าวล้วนแต่เป็นผู้จัดจำหน่ายที่อยู่ในต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการสั่งซื้อวัตถุดิบ

แต่เนื่องจากบริษัทมีการจำหน่ายชิ้นส่วนส่วนหนึ่งให้แก่ลูกค้าต่างประเทศและได้รับชำระเงินเป็นเงินตราต่างประเทศด้วย บริษัทจึงใช้เงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการขายไปจ่ายชำระค่าซื้อวัตถุดิบ

โดยเงินตราต่างประเทศที่บริษัทได้รับจากการขายชิ้นส่วนมีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนเงินตราต่างประเทศที่บริษัทต้องจ่ายชำระเป็นค่าวัตถุดิบ โดยในปี 2552 และปี 2553 บริษัทมีรายได้จากการขายชิ้นส่วนเป็นเงินตราต่างประเทศประมาณ 0.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 0.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ และมียอดสั่งซื้อวัตถุดิบเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวน 0.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประกอบด้วยสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ เงินเยน และเงินดอลลาร์สิงคโปร์ประมาณ 0.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ 33.69 ล้านเยน และ 0.04 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ตามลำดับ) และ 2.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประกอบด้วยสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ เงินเยน และเงินดอลลาร์สิงคโปร์ประมาณ 2.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ 34.13 ล้านเยน และ 0.09 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ตามลำดับ) ตามลำดับ จากลักษณะการทำธุรกิจดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าบริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากการประกอบธุรกิจค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีรายรับและรายจ่ายบางส่วนเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีจำนวนค่อนข้างใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการนำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศ โดยบริษัทนำเข้าเครื่องจักรส่วนใหญ่จากประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้บริษัทไม่มีการบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว

1.4 ความเสี่ยงจากไม่มีสัญญาระยะยาว

ในการประกอบธุรกิจของบริษัท โดยส่วนใหญ่ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติทั่วไปในอุตสาหกรรมนี้จะไม่มีการทำสัญญาระยะยาวในการให้บริการกับลูกค้า แต่จะเป็นการทำสัญญาระยะสั้นอายุประมาณ 1 ปี หรืออาจจะไม่มีการทำสัญญาในการให้บริการก็ได้ โดยจะเป็นเพียงใบสั่งซื้อเท่านั้นขึ้นอยู่กับนโยบายในการทำสัญญาของลูกค้าแต่ละราย

เมื่อครบอายุสัญญาหรือถึงกำหนดเวลาที่ลูกค้าจะเปลี่ยนรุ่นของผลิตภัณฑ์ ลูกค้าก็จะจัดให้มีการคัดเลือกผู้ผลิตและผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์รายใหม่ ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียลูกค้าหากบริษัทไม่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ผลิตและผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้แก่ลูกค้าต่อไป

อย่างไรก็ตาม โดยปกติผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล มักจะไม่เปลี่ยนแปลงผู้ผลิตหรือผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ให้แก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากการสรรหาผู้ผลิตหรือผู้จัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ผู้ประกอบการกำหนดโดยสามารถจัดส่งได้ตามกำหนดเวลาและมีความสามารถในการเพิ่มกำลังการผลิตในช่วงที่มีความต้องการเพิ่มสูงกว่าปกตินั้นจะต้องมีขั้นตอนและใช้เวลานาน ซึ่งจะทำให้กระทบต่อกระบวนการผลิตของลูกค้าและมีความเสี่ยงด้านคุณภาพ

ดังนั้นจากการที่บริษัทเป็นผู้ผลิตและผู้จัดหาชิ้นส่วนที่มีมาตรฐานสูง มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ทำให้จำนวนชิ้นงานที่มีความผิดพลาดต่ำ มีความรับผิดชอบต่อลูกค้า มีความสามารถในการจัดส่งชิ้นงานได้ตรงเวลา และมีความสามารถที่จะขยายกำลังการผลิตเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและชิ้นงานของบริษัท และมี

แนวโน้มที่จะให้บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนให้แก่ลูกค้าต่อไป รวมทั้งเสนอชิ้นงานใหม่ให้บริษัท เสนอราคาอย่างต่อเนื่อง

1.5 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น

อุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยจะได้รับผลกระทบจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) อย่างมากในปี 2553 เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในต่างประเทศจะมีฐานการผลิตรถยนต์ในหลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะเลือกผลิตรถยนต์ในประเทศที่มีต้นทุนต่ำสุดและอาจลดหรือยกเลิกการผลิตในประเทศที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่า ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ผลิตยานยนต์ที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียนได้

หากผู้ผลิตยานยนต์ที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยในปัจจุบันย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นก็จะส่งผลให้ผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย ซึ่งรวมถึงบริษัทที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนชั้นที่ 2 (2nd Tier Supplier) ทำให้มียอดจำหน่ายลดลง แม้ว่าผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนและอุปกรณ์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยจะสามารถส่งออกชิ้นส่วนไปยังประเทศที่ผู้ผลิตยานยนต์ที่ตั้งฐานการผลิตอื่นได้ก็ตาม แต่ความสามารถในการแข่งขันก็จะด้อยกว่าคู่แข่งที่เป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศนั้นๆ เนื่องจากผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทยจะมีต้นทุนค่าขนส่งเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตจากประเทศไทยได้รับการยอมรับในคุณภาพการผลิตระดับมาตรฐานสากล ประกอบกับประเทศไทยมีศูนย์วิจัยและพัฒนา และศูนย์ทดสอบสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงศูนย์การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลของอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งในส่วนที่เป็นสถาบันอิสระภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม การร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สร้างความเชื่อมั่นก่อให้เกิดการลงทุนในระยะยาวของผู้ผลิตรถยนต์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้จากการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยให้เป็นดีทรอยท์แห่งเอเชีย รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งทางด้านการลดหย่อนภาษีจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การผลักดันกฎหมายที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ และการก่อสร้างสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น รวมถึงโครงการรถยนต์อีโคคาร์ ซึ่งปัจจุบันโครงการดังกล่าวเริ่มมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ หลังจากมีค่ายรถยนต์บางค่ายได้เริ่มนำรถอีโคคาร์รุ่นแรกของไทยออกสู่ตลาดโลกและได้รับการตอบรับอย่างดี นโยบายดังกล่าวเหล่านี้จะจูงใจให้ผู้ผลิตยานยนต์ยังคงใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตต่อไปในอนาคต

1.6 ความเสี่ยงจากการถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคเนื่องจากปัญหาด้านคุณภาพสินค้าและอาจทำให้ต้องถูกชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 (“พ.ร.บ.ความรับผิดชอบ”) ซึ่ง พ.ร.บ.ความรับผิดชอบดังกล่าวจะช่วยคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายทั้งทางชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยผู้บริโภคสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้าสินค้าไม่ปลอดภัยดังกล่าวได้

หากสินค้าที่ถูกค้าของบริษัทเป็นผู้ผลิต เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องปรับอากาศ กล้องถ่ายภาพ เป็นต้น ได้รับการร้องเรียนจากผู้บริโภค และผู้บริโภคฟ้องร้องลูกค้านของบริษัทว่าสินค้าที่ถูกค้าของบริษัทเป็นผู้ผลิตเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย บริษัทก็อาจจะต้องร่วมจ่ายชำระค่าเสียหายที่ถูกฟ้องร้องด้วยหากความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าวเกิดจากความผิดพลาดของชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิต

เนื่องจากชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิตจะถูกออกแบบ และการกำหนดวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตตามคำสั่งของลูกค้า ซึ่งหากมีความผิดพลาดที่เกิดจากการออกแบบและการกำหนดชนิดของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต บริษัทไม่ต้องร่วมรับผิดชอบในความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าว แต่หากความไม่ปลอดภัยของสินค้าดังกล่าวเกิดจากการผลิตที่ผิดพลาดของบริษัทเอง บริษัทก็จะต้องเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง

อย่างไรก็ตามชิ้นส่วนที่บริษัทเป็นผู้ผลิตไม่ได้เป็นส่วนประกอบในอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยโดยตรง ดังนั้นหากสินค้าของลูกค้าถูกร้องเรียนและสาเหตุของการร้องเรียนเกิดจากการผลิตที่ผิดพลาดของบริษัท ผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าวก็จะเป็นเพียงความเสียหายที่ไม่รุนแรงและไม่กระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ประกอบกับชิ้นส่วนส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบเป็นอุปกรณ์ของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 (1st Tier Supplier) ซึ่งหากมีความผิดพลาดในการผลิตชิ้นส่วนของบริษัทเกิดขึ้นก็จะถูกตรวจพบและแก้ไขในสายการผลิตของผู้ผลิตและจัดหาอุปกรณ์ชั้นที่ 1 ก่อนที่สินค้าจะเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูปและส่งมอบถึงมือผู้บริโภค

ดังนั้น แม้ว่าบริษัทจะมีความเสี่ยงจากการที่อาจจะถูกฟ้องร้องตาม พ.ร.บ.ความรับผิดชอบดังกล่าว แต่จากเหตุผลข้างต้นบริษัทจึงมีโอกาสต่ำที่จะต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายจากการฟ้องร้อง และหากต้องร่วมรับผิดชอบค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็จะไม่สูงมาก เนื่องจากความผิดพลาดดังกล่าวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคโดยตรง ที่ผ่านมามีบริษัทยังไม่เคยถูกฟ้องร้องจากผู้บริโภคแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีบริษัทประกันภัยในประเทศไทยที่รับประกันภัยในลักษณะดังกล่าว และค่าใช้จ่ายในการทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยในต่างประเทศก็ไม่คุ้มกับประโยชน์ที่บริษัทจะได้รับ บริษัทจึงไม่ได้ทำประกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องดังกล่าว

1.7 ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และชุมชน

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดหาชิ้นส่วนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์, อุตสาหกรรมคอมเพรสเซอร์เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และอุตสาหกรรมกล้องถ่ายภาพดิจิทัล ซึ่งในกระบวนการผลิตของบริษัทมีการใช้เครื่องจักรเป็นหลัก จึงก่อให้เกิดของเสียจากกระบวนการผลิต ทั้งที่ปล่อยออกทางอากาศและทางน้ำ โดยมีปริมาณของเสียต่ำมาก

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครซึ่งถูกควบคุมโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“ก.น.อ.”) การที่บริษัทจะปล่อยของเสียต่างๆ ออกสู่ภายนอกบริษัทได้นั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของก.น.อ. ก่อน ซึ่งในช่วงปี 2550 – 2553 การปล่อยของเสียของบริษัทอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ก.น.อ.ควบคุมมาโดยตลอด (โปรดดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจในแต่ละสายผลิตภัณฑ์ ข้อย่อย 3.6 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม)

2. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่มีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 50

ก่อนการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท โดยมีนายอภิชาติ การธนาคารสกุลและครอบครัวการธนาคารสกุลถือหุ้นรวมกันในสัดส่วนร้อยละ 84.37 และแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มการธนาคารสกุลจะมีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทลดลงเป็นร้อยละ 63.28 ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่มากพอที่จะทำให้กลุ่มการธนาคารสกุลมีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงส่วน 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องของผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

	ก่อนการเสนอขายหุ้น		ภายหลังการเสนอขายหุ้น	
	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ
กลุ่มการธนาคารสกุล	189,833,400	84.37%	189,833,400	63.28%
ผู้ถือหุ้นอื่น	35,166,600	15.63%	35,166,600	11.72%
ประชาชน	-	-	75,000,000	25.00%
รวม	225,000,000	100.00%	300,000,000	100.00%

หมายเหตุ : ดูรายละเอียดโครงการสร้างการถือหุ้นที่ส่วนที่ 2 ข้อ 8 โครงการสร้างการถือหุ้น

อย่างไรก็ตามบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการที่ไม่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่จำนวน 4 ท่าน โดยเป็นกรรมการอิสระ/ กรรมการตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน และกรรมการอิสระที่ไม่ได้เป็นกรรมการตรวจสอบอีก 1 ท่าน จากจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 11 ท่าน หรือคิดเป็นร้อยละ 36 เพื่อทำหน้าที่

ถ่วงดุลอำนาจในการบริหาร กลั่นกรองวาระที่จะเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย

2.2 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อย

บริษัทได้จัดตั้งบริษัทย่อยจำนวน 2 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท เอทู เทคโนโลยี จำกัด (“เอทู”) มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วจำนวน 20 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่มีรูปร่างซับซ้อนและต้องควบคุมกระบวนการผลิตเข้มงวดมากเป็นพิเศษ เช่น ชิ้นส่วนอากาศยาน เครื่องมือทางการแพทย์ กล้องไมโครสโคป และเครื่องจักร ปัจจุบันเอทูเช่าพื้นที่จากบริษัท และจะยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และ (2) บริษัท พีทู พรีซิชั่น จำกัด (“พีทู”) มีทุนจดทะเบียนจำนวน 40 ล้านบาท ทุนเรียกชำระแล้วจำนวน 10 ล้านบาท บริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนที่ซับซ้อนน้อยและสามารถลดต้นทุนได้มากเมื่อผลิตในปริมาณสูง โดยมีมุ่งที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนจักรยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ปัจจุบันพีทูอยู่ระหว่างการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยพีทูจะเช่าพื้นที่ส่วนหนึ่งของโรงงานปัจจุบันของบริษัทเป็นพื้นที่โรงงานของพีทู ทั้งนี้บริษัทคาดว่าเอทูและพีทูจะสามารถเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ภายในไตรมาสที่ 3 ของปี 2554

นอกจากนี้ บริษัทอยู่ระหว่างการจัดตั้งบริษัทย่อยอีกแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้ชื่อว่า พีที เอพีไอ พรีซิชั่น จำกัด (“API”) คาดว่าจะจัดตั้งแล้วเสร็จภายในไตรมาสที่ 2 ปี 2554 โดยจะมีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 30 ล้านบาท บริษัทดังกล่าวเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทและ PT. Patec Presisi Engineering (“PPE”) โดยบริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 50 มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงให้แก่ลูกค้าในอุตสาหกรรมการผลิตรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในประเทศอินโดนีเซีย คาดว่า API จะเริ่มดำเนินการผลิตได้ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2554

บริษัทจะต้องนำผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท เข้ามารวมในงบการเงินรวมของบริษัท ซึ่งหากบริษัทย่อยประสบปัญหาขาดทุนจากการดำเนินงานก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมด้วย

อย่างไรก็ตาม ในเบื้องต้นบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทมีทุนเรียกชำระแล้วในส่วนที่บริษัทถือหุ้นรวมกันเพียงประมาณ 45 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วของบริษัทภายหลังการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างครบถ้วน ประกอบกับบริษัทคาดการณ์ว่าในช่วงแรกของการเริ่มดำเนินการเชิงพาณิชย์รายได้ของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทรวมกันจะไม่เกินร้อยละ 10 ของรายได้ของบริษัท ดังนั้น ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทจึงไม่มีผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวมอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ บริษัทยังได้กำหนดมาตรการในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของบริษัทย่อย นโยบายการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทย่อย รวมทั้งการส่งกรรมการและ/หรือผู้บริหารของบริษัทเข้าไปเป็นกรรมการและ/หรือผู้บริหารในบริษัทย่อยเพื่อกำหนดนโยบายและรักษาผลประโยชน์ของบริษัท ทั้งนี้เพื่อให้บริษัทและบริษัทย่อยมีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลไปสู่การบริหารจัดการต้นทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ความเสี่ยงจากการเสนอขายหลักทรัพย์

3.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งนี้ ก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้วเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2554 และ บริษัท แอคไวเซอร์ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

อย่างไรก็ตาม ที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนแล้วเสร็จ บริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายการถือหุ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น